Två berättelser om skägget.

Ibn Hajar rapporterade att az-Zubayr sade:

”Qays bin Sa’d hade inget hår som växte på hans ansikte, och Ansar brukade säga, ”Vi önskar att vi kunde använda våra pengar för att köpa ett skägg till Qays bin Sa’d!”

[’al-Isabah fi Ma’rifat as-Sahabah’; 5/360]

I biografin av Dia’ bin Sa’d bin Muhammad bin ’Uthman al-Qazwini al-’Afifi, är det återberättat att:

”…hans skägg var så långt att det nådde hans fötter, och han brukade inte sova förutom att det var insvept i en påse, och det brukade dela sig i två delar varje gång han red på en häst.”

[as-Suyuti’s ’Baghyat al-Wu’ah’ 2/14 och ’Durrat al-Hijal fi Asma’ ar-Rijal’ 3/37]